

KAKO JE ROĐENJA EL-KAIDA

Treći nastavak

Napisao: Imam Eš-Šerif, poznatiji kao dr. Fadl
Prijevod muftija Ševko ef. Omerbašić

ŠESNAEST TEŠKIH PROPUSTA BIN LADINA

Usame bin Ladin i Ejmen Ez-Zavahiri osnovali su, 1998. godine, novu džihadsku organizaciju pod nazivom *Sujetska islamska fronta za džihad protiv križara i cionista*. Odmah po osnutku fronte pristupili su pripremi i izvedbi akcije na američko veleposlanstvo u Nairobiju. Na ovu akciju Amerika je mlako uzvratila, sa nekoliko raketa na Afganistan koje nisu imale nikakvog efekta. Naprotiv, od ispaljenog broja raketa nekoliko ih nije eksplodiralo, pa je Bin Ladin zaradio prilično na prodaji tih raketa zainteresiranima, a njih je bio popriličan broj.

Slabo opremljeni i nenaoružani ali sa golemim iskustvom rata protiv okupatora

To je ohrabrilo bin Ladina i Zavahirija, pa su organizirali napad na američki razarač Cool, 2000. godine. Tada Amerika uopće nije reagirala. Tadašnji čelnik u američkoj vladi za borbu protiv terorizma čupao je kosu na glavi ljuteći se na organe nacionalne sigurnosti zbog toga što nisu reagirali na ovaj napad. Otvoreno je pitao: *Treba li poginuti tisuće osoba pa da onda reagirate.* (pogledaj izvješće Komisije događaja 11. 9. 2001).

Tako se i dogodilo, Amerika je reagirala tek nakon pogibije tisuće osoba u napadu na New York i Washington. Amerika je tek nakon 11. 9. 2001. krenula u obračun s napadačima. Ona ih je prozvala teroristima, dok su oni sebe

nazivali borbicima protiv cionizma i križara. Takve ih je prihvatio i veliki broj muslimana u svijetu. Evo 16 velikih pogrešaka Bin Ladina:

1. Nakon napada na dva američka grada Amerika je krenula u preventivni rat protiv terorizma. Napala je Afganistan 7. 10. 2001., a nakon toga 20. 3. 2003. i Irak. Umjesto napada na Ameriku, kako su u svom proglasu objavili da se bore protiv križara i cionista, Bin Ladin i Zawahiri se povlače a Amerika sa svojim saveznicima napada dvije muslimanske zemlje i stavljaju ih pod okupaciju. Tako je imperijalizam ponovo došao u islamske zemlje.
2. A na objavu križarskoga rata od strane američkog predsjednika Busha na dan napada na Pentagon i Blizance, odgovor islamskih zemalja bio je nikakav što je njega i zapadne saveznike ohrabrilo.
3. Amerika je u borbi protiv terorizma odustala od međunarodnog pravila poštovanja integriteta granica i nepovredivosti teritorija drugih zemalja. Upad na područje drugih zemalja bez odobrenja, traženja dopuštenja ili obavijesti o upadu, zatim ubojstva i kidnapiranje traženih osoba. Od 2001. godine do danas američke oružane snage upadale su na područja 20 drugih zemalja bez dopuštenja. Ovime je jedan od najstarijih međunarodnih pravnih dokumenata poznat pod imenom *Vestfalija* usvojen davne 1648. godine nakon tridesetogodišnjih ratova u Europi, stvarno dokinut.
4. Došlo je do oživljavanja saveza između Velike Britanije i Židova (Izraela).
5. Na vlast u Americi i brojnim zapadnim zemljama dolaze ultradesničari, mrzitelji svega što je islamsko i muslimansko.
6. Prvi puta u povijesti Amerike religija je ušla u politiku, premda američki Ustav strogo odvaja vjeru od vlasti i politike. Amerika je službeno proglasila đavolima sve svoje protivnike.
7. Amerika se izravno počela miješati u unutrašnje poslove drugih zemalja na način da ih je prisiljavala da joj otvore dosjee svojih državljana koji su bili zanimljivi njenim organima sigurnosti. Tražila je od obavještajnih službi tih zemalja da izravno surađuju u progonu terorista s američkim obavještajnim organizacijama. Tako je američki predsjednik Bush 20. 9. 2001. godine u govoru u Kongresu rekao: *Pozivam sve zemlje svijeta da odmah sada donesu odluku ili će biti s nama ili sa teroristima*. Većina zemalja su prihvatile suradnju i dostavljale Americi tražene podatke.
8. Osnovan je međunarodni savez borbe protiv terorizma kojega slobodno možemo nazvati svjetskim ratom. Takav savez od 40 zemalja Zapada još i danas ratuje protiv Afganistana, a predvodi ga Amerika. Afganistan je okupiran od ovog saveza. Oko 100 zemalja svijeta pružilo je logističku podršku i pomoć Americi kod okupacije Afganistana, bilo da se radilo o dozvoli uporabe zračnog ili kopnenog prostora i drugih olakšica.
9. Ponovo je oživjela imperijalistička i kolonijalistička politika Zapada kod okupacije Afganistana i Iraka.

10. Američki i zapadni kolonizatori pribjegavaju politici teritorijalne podjele muslimanskih zemalja. Takva podjela najprije se dogodila u Indoneziji kad je istočni Timur odcjepljen od matice uz pomoć Amerike i ostalih zapadnih zemalja. Isto je Amerika pokušala i sa Irakom dijeleći ga na kurdski i arapski dio.
11. Amerika je u ratovima u Afganistanu i Iraku stekla vojnu praksu koju nije imala od svršetka vijetnamskog rata 1975. godine. Mlade generacije američkih vojnika stekli su praksu ratovanja u gradovima, brdovitim krajevima, pustinjским uvjetima i rata protiv gerile, i sve to na račun i štetu muslimanskih naroda.
12. Amerika je u ratu protiv Iraka i Afganistana upotrijebila cijeli arsenal dopuštenog i zabranjenog oružja rušeći gradove i ubijajući stanovnike tih zemalja i uništavajući njihove prirodne resurse.
13. Amerika je putem svojih najviših predstavnika legalizirala ubijanje civilnog stanovništva u tim zemljama. Tako su, na primjer, američke vojne snage u samo jednom tjednu ubile devedeset civila. Još nam je u sjećanju izjava Bin Ladina koji je opravdavao ubijanje civila u terorističkim napadima nekim njegovim višim ciljevima. Sjećamo se i izjava američkih dužnosnika za borbu protiv terorizma koji se nisu usudili povesti akciju protiv Bin Ladina bojeći se pogibije civila. Bilo je to prije Bin Ladinovog napada na Blizance u New Yorku. Nakon pogibije oko 3000 civila u ovom napadaju, Amerika je donijela odluku da progoni teroriste ne obazirući se na civilne žrtve. Afganistancima još uvijek stižu *pokloni* Bin Ladina i njegove nepromišljene politike.
14. Samo je Amerika, nakon terorističkog napada, tijekom okupacije Iraka i Afganistana zatočila 25.000 muslimana; od čega 21.000 u Iraku, tisuću u bazi Guantanamo na Kubi, isto toliko u bazi Bagram i neznani broj zatočenih u pakistanskim zatvorima. U ovo ne uračunavamo zatočenike i tajnim CIA-inim zatvorima diljem svijeta. Svi su oni bili uskraćeni minimalnih ljudskih prava, osim prava na goli život. Svi su obvezno bili psihički i fizički mučeni u kazamatima. Da li su Bin Ladin i El-Zavahiri pokušali osloboditi ove zatočenike ili su bestraga nestali nakon napada na američke ciljeve?
15. Nakon napada na dva američka grada u samoj Americi, a zatim i na gradove u Europi, javio se rasizam i ksenofobija do mjere da su neki nevini muslimani i muslimanke bivali ubijani u znak revanša za napade El-Kaide.
16. Brojne arapske i islamske zemlje bivale su prisiljene surađivati sa Amerikom. Među njima Iran, Libija, Jemen i Sudan.
Libija je prisiljena odustati od razvoja nuklearne tehnologije, objavila je svoju odgovornost za rušenje aviona nad Lockerbyom, zbog čega je isplatila goleme odštete;
Sudan je morao pristati na pregovore o podjeli zemlje na južni i sjeverni dio a njegova obavještajna služba morala je surađivati s američkom CIA-om;

Iranski predsjednik Ahmed Nedžad izjavio je da je Iran pomogao Americi u ratu u Afganistanu i Iraku (pogledaj dnevnik *Šerkul Evsat* od 27. 9. 2008.);

Jemenski režim predsjednika Ali Saliha od početka krize tijesno je surađivao s američkim sigurnosnim službama, jer se veliki broj pripadnika El-Kaide regrutirao iz Jemena.

Bin Ladin je, veljače 1998. godine, u Afganistanu objavio osnivanje Fronte za džihad protiv križara i cionista. Nije međutim prošlo ni tri godine od njegove objave, a križari su stigli u Afganistan iz 40 zemalja. Bin Ladinovo obećanje da će se boriti protiv njih bilo je prazno obećanje za muslimane svijeta.

Što su križari sa Zapada više nadirali u okupaciji Afganistana, Bin Ladin i njegovi *borci* brže su uzimali.

Neki od njih su bježali čak u odori žena kako ne bi bili otkriveni.

Ubrzo je vlast Talibana srušena ponajprije zahvaljujući Bin Ladinu i Ejmenu Zavahiriju, čime su izdali emanet mula Muhammeda Omera koji ih je primio u zemlju i odbio ih izručiti Amerikancima po cijenu da bude napadnut.

Trgovina drogom je ponovo je dobila zamah nakon što je bila gotovo potpuno zaustavljena 2000. godine. Od početka okupacije Afganistana ubijeno je tisuće Arapa i muslimana različitih nacionalnosti koji su se sklonili u Afganistan.

S druge strane Bin Ladin je svoju brojnu obitelj sklonio na sigurno, daleko od ratnih zbivanja, ostavljajući druge da se snalaze kako znaju i umiju.

Dok su okupatorske snage bile zabavljene rušenjem spomenika Saddamu Husseinu *borci* El-Kaide su bili zabavljeni otimačinom imetka od Irčana

Što se tiče Iraka, El-Kaida i Bin Ladin započeli su u toj zemlji rat posredstvom mikrofona i interneta, pozivajući Arape i muslimane u rat protiv križara, njegovog omiljenog neprijatelja. Iz Veziristana u Irak poslali su nekolicinu boraca, dok su svi ostali došli iz arapskih zemalja. Tako je, primjerice, prema izvješćima Instituta za rat protiv terorizma, u Iraku bilo najviše samoubojica iz

libijskog grada Derne. Zabilježeno je da ih je bilo 52, koji su pored svog imena i prezimena stavljali i grad iz koga dolaze. Poslije Derne zabilježeno je da su 51 samoubojica bili iz glavnog Saudijskog grada Rijada. Valja uzeti u obzir činjenicu da je Rijad po broju stanovnika 40 puta brojniji od Derne.

Članovi El-Kaide iz Veziristana bili su uglavnom zapovjednici i stratezi napada na Amerikance. Oni su najodgovorniji za ubijanje tisuća nevinih na ulicama iračkih gradova.

El-Kaidovci su u Iraku osnovali zatvore i u njima mučili zatvorenike najrigoroznijim mukama. Primjenjivali su iste ili slične metode koje su rabili Amerikanci: *tko nije s nama protiv nas je*.

Od stanovnika Iraka su otimali imovinu, kidnapirali ih zahtijevajući od njihove rodbine otkupninu, ubijali su vlasnike frizerskih radnji za muškarce jer su brijali brade mušterijama.

Najteži zločin protiv iračkog naroda i vjere počinili su prisiljavajući roditelje djevojaka da im predaju svoje kćeri kako bi se seksualno zadovoljavali, a ako bi ovi odbili, sutradan bi ih našli ubijene i bačene na smetlište.

Čak su u mrtvački kovčeg stavljali zajedno s mrtvima eksploziv i aktivirali ga za vrijeme dženaze ubijajući okupljene.

Članovi El-Kaide namjerno su inicirali među-mezhebske sukobe u kojima su se događala najveća krvoprolića.

Činili su tako morbidna nedjela da su iskorištavali žene i psihički bolesnu djecu, opasivali ih eksplozivom i slali na javna mjesta gdje su aktivirali eksploziv ubijajući stotine nevinih.

Nisu prezali ni od ubojstava imama i vjerskih ljudi. Prema nekim izvješćima u Iraku je od okupacije do sada ubijeno 375 imama.

Mnogo puta unošen je eksploziv u mesdžide i aktiviran za vrijeme namaza.

Opljačkanu imovinu iz Iraka prebacivali su u Veziristan. Svaki puta kada bi im se približili Amerikanci, uzimali su.

Eto, to su ti koje Ejmen Ez-Zavahiri naziva, u svojoj knjizi *Et-Tebrietu*, najboljom generacijom mudžahida.

Nije nikakvo čudo što su mnogi Iráčani prišli Amerikancima očekujući od njih spas od El-Kaidovaca koji su navodno došli u Irak pomoći im da se oslobode okupacije. Čak su ih napustili i oni koji su ih s radošću dočekivali. Napustili su ih i pripadnici mezheba Ehli sunne. Autor kaže da je bio svjedok tome u egipatskom zatvoru u kojemu je bio zatočen zajedno s pripadnicima El-Kaide. Kad bi čuli za pogibiju američkog vojnika radovali bi se i čestitali jedan drugome, a na vijest o pogibiji afganistanskih i iračkih civila u bombaškim napadima ne bi progovorili ni riječ, premda su znali da su to počinili njihovi suborci.

Što se pak tiče palestinskog pitanja, Bin Ladin je bezbroj puta rekao da je palestinsko pitanje *majka svih islamskih pitanja*. Vođe El-Kaide ne jednom su izjavili da Izrael smatraju jednom od američkih država i u nemogućnosti da napadnu Izrael organizacija svodi račune s Izraelom preko Amerike.

Napad El-Kaide na Ameriku 11. 9. 2001. sve islamske i arapske oslobodilačke organizacije bivale su svrstane u terorističke organizacije:

1. Palestinske oslobodilačke organizacije Hamas, Džihad i Feth, te Hizbullah u Libanonu proglašene su terorističkim organizacijama;
2. Sva humanitarna pomoć Palestincima koja je slana iz arapskog i islamskog svijeta smatrana je kao pomoć teroristima;
3. Izrael je odbio prijedlog arapskih zemalja da u zamjenu za stvaranje palestinske države normalizira odnose s arapskim svijetom (ponuda 2002. godine);
4. Međunarodna zajednica daje Izraelu neograničeno povjerenje da radi što hoće s Palestincima jer sve političke organizacije u Palestinaca smatraju se terorističkim;
5. Izrael se proglasio isključivo zemljom židova i pozvao Arape da ga kao takvog priznaju čime bi izgnani Palestinci izgubili pravo na povratak u domove iz kojih su protjerani 1948. godine;
6. Izrael je izjavio da želi zadržati naselja (kibuce) na palestinskoj teritoriji i nakon osnutka palestinske države;
7. Izrael koristi borbu protiv terorizma i vrši iskope ispod mesdžidul-aksa bez ikakvih posljedica i odgovornosti, a ti iskopi prijete rušenju mesdžida;
8. Pod izgovorom sigurnosti svojih državljana, Izrael je počeo gradnju zida koji razdvaja državu s Palestincima, i unatoč protestima i osudama nastavlja se njegova gradnja. Izrael je gradnjom zida oduzeo Palestincima mnogo hektara zemlje;
9. Zatočenje Jasira Arefata u njegovom uredu sve do smrti, a zatim ubojstvo šejha Yasina osnivača Hamasa a da za ta zlodjela nije uopće odgovarao jer je borba protiv terorizma bila primarna;
10. Nametnute su sankcije Palestincima, nakon pobjede Hamasa na općim izborima, od strane međunarodne zajednice od koje nisu izostale niti arapske zemlje. Te sankcije su bile neljudske, nemoralne i protivne ljudskom dostojanstvu. Mnoga su djeca, starci i starice umrli zbog posljedica izgladnelosti;
11. Sve ovdje navedeno negativno je djelovalo i na odgovorne Palestince koji su posredstvom visoka pregovarača Ahmeda Kurj'a zatražili uključenje palestinskih područja u Izrael, demokratsku državu sa dva naroda, Arapima i Židovima, jednakopravnim i u pravima i u obvezama. Izrael je, međutim, odbio i ovaj prijedlog (vidi *Šerkul Evsat* od 12. 8. 2008. i 2. 9. 2008.). Generalni sekretar Arapske Lige Amr Musa izjavio je da je osnivanje Palestinske države fikcija (vidi *Šerkul Evsat* od 17. 10. 2008.);
12. Izrael je bez straha od odgovornosti nastavio svakodnevno ubijati Palestince. U izraelskim zatvorima trenutno se nalazi 11.000 Palestinaca.

Što se tiče islamskoga svijeta i na njega su terorističke akcije i te kako utjecale:

1. Akcija Bin Ladina i El-Kaide imala je negativan učinak na sliku islama u svijetu, a posebno na Zapadu. Na udaru zapadne kritike našao se i

Muhammed alejhis-selam. U Danskoj su se pojavile karikature na kojima se Božji Poslanik prikazuje kao terorist. U zapadnim medijima izravnavaju se islam i fašizam, islam je islamofobičan. Bin Ladin i članovi El-Kaide smetnuli su s uma kur'anski ajet: *I ne uzimajte vjeru da bi nekoga varali, jer ćete se poskliznuti i kušat ćete gorčinu grijeha zbog prevare**

2. Kada su Amerikanci i Europljani vidjeli nemoralnost *muslimanskih boraca*, uzvratili su istom mjerom. Vidjevši da mi ne držimo do odredaba naše vjere počeli su postupno, sve češće upućivati oštre kritike islamu i Muhammedu, alejhis-selam. Danas je gotovo običan događaj kad Terry Jones i drugi spaljuju Mushaf, iskaljujući tako bijes na Božjoj objavi zbog teških grijeha Bin Ladina i članova El-Kaide, koji i dalje tvrde da svojim *djelima* pomažu islam i muslimane. Kao izravna posljedica udara na New York i Washington u svijetu je uhapšeno oko 25.000 muslimana, svi pod parolom međunarodne suradnje u borbi protiv terorizma. Autor je osobno nazočio samoubojstvima u jemenskim zatvorima 2001. i u Guantanamu 2003. godine. Bin Ladin im je priredio te zatvore i muke koje su prekidali tako što su dizali ruku na sebe.
3. Svi uhapšeni koje je regrutirao Bin Ladin i njegovi suradnici predavani su zemljama u kojima su rođeni, i tamo su doživjeli veće muke i torture nego kod Amerikanaca.
4. Malo je poznato da su tisuće muslimana iz cijeloga svijeta, koji su došli u Afganistan u džihad, nakon Bin Ladinove akcije našli obezglavljeni. Vratiti se u svoju zemlju značilo je biti uhićen i doživjeti teška mučenja.
5. U razdoblju od 2001. do 2008. godine zatvoreno je 40 humanitarnih organizacija u brojnim islamskim zemljama, sve pod optužbom da su se bavile terorizmom. Zamrznuto je veliko bogatstvo. To je negativno djelovalo na djecu siročad, žene udovice i sve one koji su godinama živjeli od pomoći islamskih organizacija. Čak je jedno vrijeme na listi zabranjenih i sumnjivih organizacija bila i sama Rabita.
6. Stotine tisuća ljudi bivali su primorani napuštati svoje krajeve u Afganistanu, Iraku i Veziristanu.
7. Amerika je prisilila neke islamske zemlje da mijenjaju programe vjerskog obrazovanja, našavši opravdanje u borbi protiv terorizma.
8. Amerika je dala otvorene ruke Rusima da riješe čečensku krizu prema svojim uvjetima. Amerika je to učinila Rusima uz uvjet da bude na njenoj strani u borbi protiv terorizma. Broj stanovnika 1994. godine iznosio je u Čečeniji oko dva milijuna da bi nakon dva rata pao na svega oko osamsto tisuća.

(Nastavak u ponedjeljak 23. 5. 2011.)